

क्रासम् २, } ¹क्रसम् २-क्रासम् २, } चिक्रसिषम् २, }
क्रसित्वा २-क्रस्त्वा २, } क्रसयित्वा २, } चिक्रसिषित्वा २, }

चाक्रसम् २; }
चाक्रसित्वा २. }

(266) “कनूञ् शब्दे” (IX-क्रयादि:-1480.अक. सेट्ट.उभ.)

क्रावक:-विका, क्रावक:-विका, ²चुवनूषक:-षिका, ³चोवनूयक:-यिका;
क्रविता-त्री, क्रावयिता-त्री, चुवनूषिता-त्री, चोवनूयिता-त्री;
⁴वनूनन्-^A-ती, क्रावयन्-न्ती, चुवनूषन्-न्ती; —

क्रविष्यन्-न्ती-ती, क्रावयिष्यन्-न्ती-ती, चुवनूषिष्यन्-न्ती-ती; —

वनूनानः, क्रावयमानः, चुवनूषमाणः, चोवनूयमानः;

क्रविष्यमाणः, क्रावयिष्यमाणः, चुवनूषिष्यमाणः, चोवनूयिष्यमाणः;

वनू:-वनुवौ-वनुवः; — — —

⁵वनूतम्-तः, क्रावितः, चुवनूषितः, चोवनूयितः-तवान्;

क्रवः, ⁶क्रवनः, क्रावः, चुवनूषुः, ⁷चोवनुवः;

क्रवितव्यम्, क्रावयितव्यम्, चुवनूषितव्यम्, चोवनूयितव्यम्;

1. ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति णमुत्परे णौ दीर्घविकल्पः ।
2. ‘सनि ग्रहगुहोश्च’ ((7-4-82) इतीणिषेधः । ‘इको झल’ (1-2-9) इति कित्वाच्च गुणः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
3. ‘गुणो यङ्लुकोः’ (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणः । ‘कुहोश्चुः’ (1-4-62) इति अभ्यासे चुत्वम् । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
4. ‘क्रयादिभ्यः श्रा’ (3-1-81) इति श्रा । ‘श्राऽभ्यस्तयोरान्तः’ (6-4-112) इत्याकारलोपः एवं । शानजन्तेऽपि ।
5. ‘श्रयुकः किति’ (7-2-11) इतीणिषेधः । एवं क्त्वायामपि ।
6. ‘चलनशब्दार्थादकर्मकात्’ (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच् ।
7. ‘यङोऽचि च’ (2-4-74) इति लुकि, ‘अचि श्नुधातु-’ (6-4-77) इत्यादिना उवङ् ।
- A. ‘क्रीणन् गुणैर्जनमिति प्रियरूप ईशः मांसश्रियां प्रमयकृत सितपीतचेलः ।
मोदस्कुतोऽथ कबरीं प्रयुनन् सरामः कनून् मृदङ्गमिह रङ्गमगाद् अरिदूः ॥’